ERIK MAGNTORN – PETTER LÖNEGÅRD

SPÖKFLICKAN på Stora hotellet

EN HIS(S)NANDE FÄRD GENOM TIDEN

Lindskog Förlag

Boken är utgiven med stöd från

Thora Ohlssons stiftelse

Lindskog Förlag
www.lindskogforlag.se
Stockholm

© Text: Erik Magntorn 2026
© Illustrationer: Petter Lönegård 2026
Grafisk form: Petter Lönegård
Medverkande i idéarbetet: Rosman Jahja
Tack till Grand Hotel i Lund för inspiration till boken

Första upplagan, första tryckningen
Tryckt i Riga 2026

ISBN 978-91-89296-17-6

Mamma och pappa och jag
och min knasiga lillebror Dag
skulle bo på det stora hotellet
enligt pappa det finaste stället.

Vi steg in, och visst var det flott:
fullt av blommor, det luktade gott
och kristallkronors glittrande sken
över golvet av röd och vit sten.

Trappan var gjord som för kungar
fast glada och busiga ungar
åkte kana i otrolig fart
men det fick de ju inte så klart.

Några vuxna var ovanligt fina
i klänningar, blå, gredelina
eller frack med medaljer som blänkte
och jag minns att jag stod där och tänkte:

Ja, här blir det härligt att bo.
Och det blev det minsann, kan du tro.
Men inte visste jag då
vilken spöknatt jag sen skulle få...

På kvällen åt vi middag, det var gott
först räkmacka och sen en fruktkompott.
Och världens gulligaste servitris
som liknade min fröken på nåt vis.

Vid flygeln satt en man i ljusblå hatt
och spelade och sjöng, allt var så glatt.
Det var som om vi var på stort kalas
folk skrattade och klingade i glas.

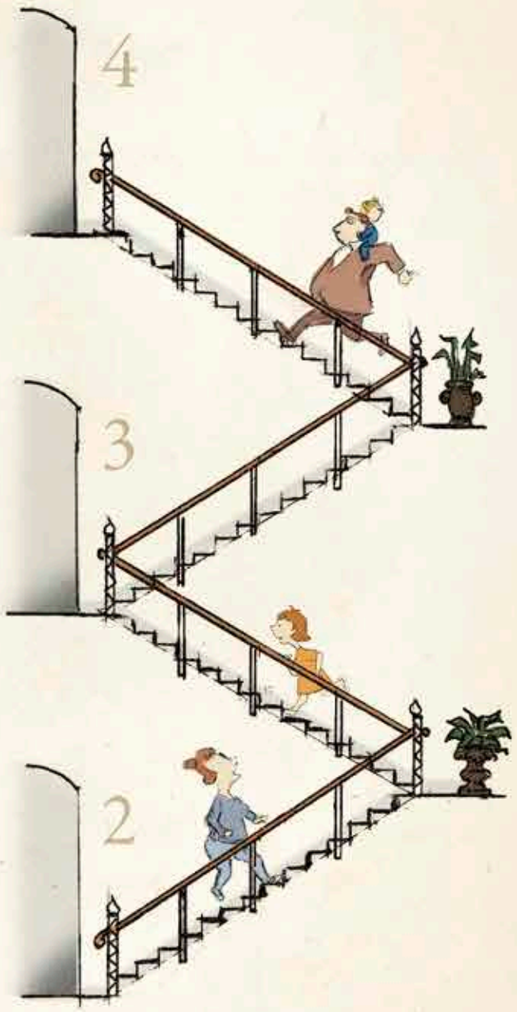

Sen gick vi trötta i hotellets trappa
fast Dag han satt på axlarna på pappa.
Det var så skönt att krypa ner till slut
och bara ligga still och pusta ut.

Jag vaknade, fast det var mitt i natten
och tänk, i sängen, rakt framför mig, satt en
figur, en flicka, lysande och vit.
Hon log och sa: *”Så kul att du kom hit.”*

Jag borde väl ha blivit rysligt rädd:
en spökflicka som kommer till ens bädd.
Men flickan sa: *”Så fint att se dig Emma
jag är din vän, och jag vill inte skrämma.”*

Det var så obegripligt, det som hände.
Men ändå var det ingen skräck jag kände.
Det var som jag och flickan träffats förr
och vips så var vi utanför vår dörr!

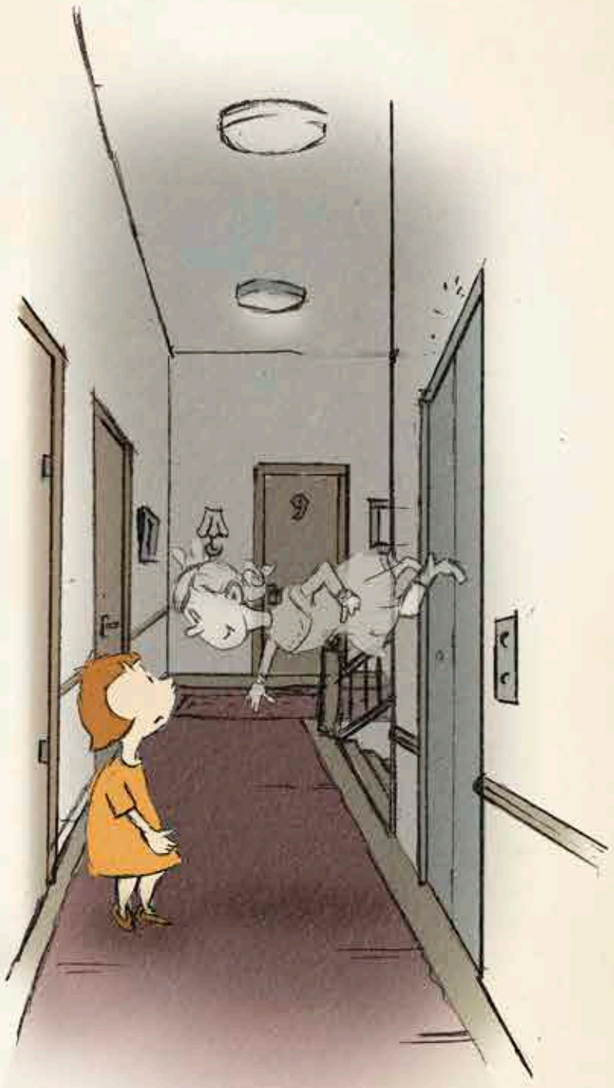

Jag ropade: ”Va, hur gick detta till?”
Hon svarade: *”Allt går bara man vill.
Och särskilt om man gillar trolleri.
Mitt namn förresten, det är Hillevi.”*